

میلر و لهر^۱ (۲۰۰۱) روش‌های استخراج فرضیه‌ای کلی را در دو الگوی تقاضامحور لئونتیف و عرضه محور گش به سه گروه عمده تقسیم بندی کرده اند. آن‌ها جهت نشان دادن این روش‌ها در چارچوب ماتریسی، از ماتریس ضرایب فنی n بخشی افزار شده استفاده کرده و روش استخراج فرضیه‌ای را برای یک اقتصاد n بخشی، به وسیله حذف سطر و ستون مربوط به بخش مورد نظر از ماتریس ضرایب فنی مدلسازی کرده اند (در الگوی تقاضامحور لئونتیف). پس از حذف بخش مورد نظر با استفاده از ماتریس ضرایب فنی جدید، ستانده کل اقتصاد محاسبه می‌گردد. اگر ستانده کاسته شده پس از حذف، از ستانده کل اقتصاد کسر شود، می‌تواند معیار مناسبی برای محاسبه کاهش ستانده کل ناشی از حذف بخش مورد نظر به دست آید.

روش‌های حذف با الگوهای متفاوتی توسط پژوهشگران استفاده شده است ولی جهت سادگی فرض می‌شود که فقط یک بخش به طور فرضی از اقتصاد حذف می‌شود. در این صورت از نظر ریاضی می‌توان ۳ دسته (و ۷ الگو) برای حذف روابط بخش با سایر بخش‌ها، در هر دو الگوی تقاضا محور و عرضه محور پیشنهاد کرد:

الف) حذف سطر و ستون یک بخش یا مجموعه‌ای از بخش‌های همگن

ب) حذف دو جفت از سه زیرماتریس

ج) حذف فقط یکی از زیر ماتریسها

در این مقاله از روش دیازنباخز و وندر لیندن^۲ (۱۹۹۷) تحت عنوان حذف ناکامل استفاده می‌شود که جزء دسته دوم حساب می‌شود. در این روش حذف به دو صورت انجام می‌شود: حذف کامل ستون یک بخش از منظر بخش تقاضاکننده $(A^{2b} = \begin{bmatrix} 0 & A_{12} \\ 0 & A_{22} \end{bmatrix})$ و حذف کامل سطر یک بخش از منظر بخش عرضه کننده $(A^{2c} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ A_{21} & A_{22} \end{bmatrix})$ که در آن کلیه روابط پسین و پیشین بخش مورد نظر حذف شده فرض می‌شوند. (میلر و لهر، ۲۰۰۱، ص ۲۱)

1. Miller & Lahr

2. Dietzenbacher & Van der Linden